

PRAKSISOVERSIGT · CIVILPROCES

Praksisoversigt over påstande og anbringender i civile sager

Retsplejelovens § 338 og præklusionsreglerne under forberedelse, hovedforhandling og anke

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 26 afgørelser · 2008-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Den civile retspleje bygger på, at parterne selv definerer tvistens rammer: retten kan ikke tilkende en part mere, end parten har påstået, og kan kun tage hensyn til anbringender, som parten har gjort gældende, eller som ikke kan frafalde, jf. [retsplejelovens § 338](#). Denne praksisoversigt kortlægger, hvordan påstande og anbringender skal formuleres i stævning og svarskrift, hvornår de frit kan ændres, hvornår de prækluderes, og hvad der skal til for at få nye påstande og anbringender frem under hovedforhandlingen eller under anke. Praksis viser et gennemgående mønster: adgangen er meget vid indtil et konkret pålæg eller en konkret frist, hvorefter afskæring bliver hovedreglen – men afskæring forudsætter, at retten har været præcis i sit pålæg, og at parten ikke rammes uforholdsmæssigt hårdt.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Retten kan ikke tilkende en part mere, end parten har påstået, og kan kun tage hensyn til anbringender, parten har gjort gældende – undtagen anbringender, der ikke kan frafalde (præceptive regler), jf. retsplejelovens § 338.
- 02** Forhandlingsprincippet er den civilprocessuelle modsætning til forvaltningsrettens officialprincip: i forvaltningen har myndigheden ansvaret for sagens oplysning, i civilprocessen styrer parterne processtoffet.
- 03** Nedlægger en part ikke en påstand om et forhold, tager retten ikke stilling til det – også når forholdet materielt kunne være aktuelt (illustreret ved, at der ikke blev fastsat samvær, fordi der ikke var nedlagt påstand herom).
- 04** Stævningen skal indeholde påstanden og en udførlig fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, den støttes på, jf. § 348, stk. 2, nr. 3 og 4; opfyldes kravene ikke, og er stævningen uegnet som grundlag for sagen, afvises sagen efter § 349, stk. 1, dog med mulighed for afhjælpningsfrist.
- 05** Svarskriftet skal indeholde sagsøgtets påstand, eventuelle modkrav og en fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, jf. § 351, stk. 2, og formalitetsindsigelser skal fremsættes dér, jf. § 351, stk. 4.
- 06** Påstande kan efter sagsportalsbekendtgørelsen kun gyldigt ændres ved, at parten udfylder ændringen i felterne på domstolens sagsportal – en ændring alene i et indlæst processkrift er ikke gyldig.

-
- 07** Under forberedelsen er adgangen til at udvide påstande og fremsætte nye anbringender som udgangspunkt fri; § 358 aktiveres først, når der er afholdt forberedende møde, sat frist efter et processkriftspålæg, indleveret påstandsdokument eller sammenfattende processkrift, eller når forberedelsen er sluttet.
-
- 08** Prækclusion efter processkriftsreglen forudsætter, at retten faktisk har pålagt et processkrift om et 'nærmere angivet spørgsmål' efter § 355, stk. 2 – et pålæg om fx at oversætte allerede fremlagte bilag er ikke et sådant processkrift.
-
- 09** Udeblivelsesvirkning ved fristoverskridelse forudsætter, at retten udtrykkeligt har angivet i pålægget, at manglende efterkommelse kan medføre udeblivelsesvirkning, jf. § 360, stk. 5; forarbejderne forudsætter, at prækclusion er den primære sanktion, og udeblivelsesvirkning undtagelsen.
-
- 10** Efter prækclusionstidspunktet kan retten trods modpartens protest give tilladelse, hvis forsinkelsen er undskyldelig af særlige grunde, hvis modparten kan varetage sine interesser uden udsættelse, eller hvis nægtelse vil medføre et uforholdsmæssigt tab, jf. § 358, stk. 6, og § 363, stk. 1.
-
- 11** Omvendt kan retten modsætte sig udvidelsen, selv om modparten samtykker, hvis imødekommelse må antages at nødvendiggøre udsættelse af hovedforhandlingen, jf. § 358, stk. 7, og § 363, stk. 2.
-
- 12** Under anke kræver påstande og anbringender, der ikke har været gjort gældende i foregående instans, rettens tilladelse, hvis modparten protesterer, jf. § 383, stk. 1 – og tilladelse gives efter undskyldeligheds-, tabs- og (ved anke til landsret) interessevaretagelseskriterierne i § 383, stk. 2.
-
- 13** Selv uden modpartens protest kan retten nægte nye påstande og anbringender, der burde have været fremsat tidligere under anken, jf. § 383, stk. 3, og påstande, der ville tvinge retten til at tage stilling til forhold, som ikke har foreligget for den foregående instans, jf. § 384.
-
- 14** En indstævnt, der ikke selv har anket, kan nedlægge påstande over for en medindstævnt i et rettidigt ankesvarskrift, når påstandene i det væsentlige svarer til byretspåstandene, og medindstævnte allerede er inddraget i ankesagen.
-
- 15** En proceserklæring, der efter sin ordlyd ikke er begrænset til byretssagen, binder også under anken; rækkevidden afgøres ved fortolkning af ordlyd, formål, forudsætninger og sagens omstændigheder, og et advokatskifte berettiger ikke til at trække erklæringen tilbage.
-
- 16** Dispositionsprincippet gælder tilsvarende i flere klagenævn: Klagenævnet for Udbud kan hverken tage stilling til forhold, der ikke er gjort gældende, eller tilkende mere end påstået, og afviser klager, hvor klageren trods vejledning ikke formulerer præcise påstande.
-
- 17** Nye påstande i klagenævnsager efter klagefristens udløb tillades kun, hvis de har naturlig sammenhæng med de oprindelige klagepunkter eller er baseret på nye faktiske oplysninger – ellers behandles de som en ny, for sent indgivet klage.
-

- 18** Rettens materielle procesledelse efter § 339 er modvægten til forhandlingsprincippet: retten kan stille spørgsmål ved uklare påstande og anbringender, opfordre til stillingtagen og bevisførelse og skal vejlede den selvmødende part i byretssager.

Forhandlings- og dispositionsprincippet: rettens binding til påstande og anbringender

§ 1

Kernebestemmelsen er kort og kategorisk. [Retsplejelovens § 338](#) lyder:

Retten kan ikke tilkende en part mere, end han har påstået, og kan kun tage hensyn til anbringender, som parten har gjort gældende, eller som ikke kan frafaldes.

Bestemmelsen rummer to selvstændige bindinger og én undtagelse:

- **Dispositionsbindingen** – retten må ikke tilkende *mere*, end der er påstået. Rammen for dommens resultat sættes af påstanden, ikke af rettens egen opfattelse af, hvad parten burde have krævet.
- **Anbringendebindingen** – retten må kun bygge på de faktiske og retlige grunde, parten faktisk har påberåbt sig. Et retligt synspunkt, som ingen af parterne har gjort gældende, kan retten som udgangspunkt ikke lægge til grund.
- **Undtagelsen for ikke-frafaldelige anbringender** – hvor retsreglen er præceptiv og altså ikke kan fraviges ved parternes dispositioner, kan og skal retten tage den i betragtning uden påberåbelse.

Paragraffen har været en del af den danske civilproces siden den oprindelige lov om rettens pleje, der blev fremsat som **Forslag til Lov om Rettens Pleje** i december 1915 med ikrafttræden fra 1916; ordlyden i den nuværende lovebekendtgørelse er identisk med den klassiske formulering.

Forskellen til forvaltningsprocessen er skarp og udtrykkes præcist af Folketingets Ombudsmand i [FOB 2014-6 om Landsskatterettens prøvelsespligt](#):

Forvaltningsmyndighedernes sagsoplysning adskiller sig herved fra sagsoplysningen inden for civilprocessen, hvor det normalt er sagens parter, der styrer sagsoplysningen. Det betyder bl.a., at domstolene ikke kan tilkende en part mere, end han har påstået, og kun kan tage hensyn til anbringender, som parten har gjort gældende.

Ombudsmanden fandt i sagen, at Landsskatteretten som forvaltningsmyndighed netop *ikke* kunne undlade at tage stilling til fristspørgsmålet, fordi officialprincippet gælder dér, hvor forhandlingsprincippet ikke gør.

Modvægten til forhandlingsprincippet er rettens **materielle procesledelse** efter [retsplejelovens § 339](#). Retten kan søge uklare eller ufuldstændige påstande og anbringender afhjulpet ved spørgsmål til parten, jf. [§ 339, stk. 1](#), opfordre en part til at tage stilling til faktiske og retlige spørgsmål af betydning for sagen, jf. [stk. 2](#), og opfordre til bevisførelse, når de faktiske omstændigheder ellers ville henstå som uvisse, jf. [stk. 3](#). Møder en part i en byretssag ikke ved advokat, skal retten efter [stk. 4](#) vejlede om, hvad parten bør foretage til oplysning af sagen og til varetagelse af sine interesser. § 339 giver altså retten adgang til at *fremkalde* påstande og anbringender – men ikke til at lægge dem til grund, hvis parten ikke tager dem til sig.

At bindingen har helt konkrete konsekvenser, illustreres af [BS-11547/2024-HJR](#), hvor faderen principalt påstod forældremyndigheden alene og subsidiært bopælen, men ikke nedlagde nogen subsidiær påstand om samvær. Højesteret stadfæstede landsrettens dom om fortsat fælles forældremyndighed og bopæl hos moderen

– og bemærkede udtrykkeligt, at der ikke blev fastsat nogen samværsordning, fordi der ikke var nedlagt påstand herom. Selv i en sag, hvor barnets bedste er det styrende hensyn, satte påstanden altså den ydre grænse for afgørelsen.

Den brede kontekst er velbeskrevet i Retsplejerådets reformarbejde. I [betænkning nr. 1481/2006 om reform af den civile retspleje V](#) gengives Dommerforeningens henvendelse til justitsministeren, hvor det anføres, at »[d]ommerne indtager bl.a. i kraft af det såkaldte forhandlingsprincip en meget tilbagetrukket plads i civilprocessen«, og at det kunne overvejes, om dommerne bør tildeles et mere selvstændigt ansvar for, at relevante retlige problemstillinger trækkes frem. Reformen fastholdt imidlertid forhandlingsprincippet som bærende – som det formuleres i [betænkning nr. 1572/2019 om reform af den civile retspleje X](#): »Parterne har i almindelige civile retssager stor indflydelse på, hvor meget processtof de vil inddrage i sagen«, hvilket rådet fandt »velbegrundet af retsplejemæssige grunde«.

LOV

Retsplejeloven § 338

Retsplejeloven § 339, stk. 1-4

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om forældremyndighed og bopæl i sag om samværschikane

16.08.2024

§ 2 Påstand, anbringende og bevis – indholdskravene i stævning og svarskrift

Sondringen mellem de tre kategorier er afgørende for, hvornår præklusionsreglerne slår til, fordi de behandles ens i § 358 og § 363, men forskelligt i § 383 og § 384.

Kategori	Hvad det er	Hvor det skal stå
Påstand	Den retsfølge, parten kræver – det, dommen kan tilkende	Stævning: § 348, stk. 2, nr. 3. Svarskrift: § 351, stk. 2, nr. 1 (modkrav: nr. 2)
Anbringende	De faktiske og retlige grunde, påstanden støttes på	Stævning: § 348, stk. 2, nr. 4. Svarskrift: § 351, stk. 2, nr. 3
Bevis	Dokumenter og andre bevismidler, der skal godtgøre de påberåbte faktiske omstændigheder	Stævning: § 348, stk. 2, nr. 5. Svarskrift: § 351, stk. 2, nr. 4

Kravet til stævningen er kvalificeret: der skal foreligge »en udførlig fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå påstanden støttes«, jf. § 348, stk. 2, nr. 4. Kravet gælder dog ikke i småsager efter kapitel 39 eller i sager, hvor sagsøgeren har oplyst, at sagsøgte forventes ikke at ville gøre indsigelse, jf. § 348, stk. 3 – se herom nærmere praksisoversigten om [småsagsproces](#). For svarskriftets vedkommende er kravet efter § 351, stk. 2, nr. 3 formuleret som »en fremstilling« (uden »udførlig«), og i småsager reduceres det til »en kort fremstilling«, jf. § 351, stk. 3. Formalitetsindsigelser skal fremsættes i svarskriftet, jf. § 351, stk. 4.

Sanktionen ved mangelfuld stævning er ikke automatisk. Efter § 349, stk. 1 afvises sagen kun, hvis kravene i § 348, stk. 2, nr. 1-4, ikke er opfyldt, og stævningen »herefter er uegnet til at danne grundlag for sagens behandling«. Retten kan efter § 349, stk. 2 indrømme sagsøgeren en frist til at afhjælpe manglerne – en afhjælpningsadgang, der spejler rettens vejledningsfunktion efter § 339.

En særlig formel gyldighedsregel følger af [bekendtgørelsen om anvendelse af domstolenes sagsportal i borgerlige retssager](#), udstedt bl.a. med hjemmel i § 348, stk. 5. Bekendtgørelsens § 3 fastslår:

Parternes påstande, oplysning om sagens værdi og oplysning om retsafgift, jf. stk. 1, kan kun gyldigt ændres ved, at parten udfylder ændringen i felter på sagsportalen, og kan ikke alene ske i et indlæst processkrift mv.

En påstandsændring, der alene fremgår af teksten i et uploadet processkrift, er altså ikke gyldigt gennemført. Det er en selvstændig faldgrube ved siden af de materielle præklusionsregler.

Kravet om, at påstanden skal være tilstrækkeligt præcis til at kunne danne grundlag for en afgørelse, er skarpest belyst i klagenævnspraksis, hvor den parallelle regel i [lov om Klagenævnet for Udbud § 10, stk. 1](#) svarer nøje til § 338. I [18/00946](#) afviste Klagenævnet for Udbud en klage, hvor klagerens endelige svar bestod i en liste over paragraffer fra udbudsloven: at opremse lovbestemmelser er ikke at nedlægge en påstand. Tilsvarende i [17/01177](#), [18/00129](#) og senest [25/08760](#), hvor nævnet fastholdt, at vejledningspligten efter [forvaltningslovens § 7](#) ikke må gå så vidt, at nævnet »yder bistand til at formulere brugbare påstande«. Til sammenligning viser [21/05033](#), hvordan en korrekt opbygget klage nedlægger nummererede, selvstændigt formulerede påstande om hver enkelt påstået overtrædelse plus en selvstændig annullationspåstand.

LOV

[Lov om Klagenævnet for Udbud § 10, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 348, stk. 2, 3, 5](#)[Retsplejeloven § 349, stk. 1, 2](#)[Retsplejeloven § 351, stk. 2-4](#)

PRAKSIS	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over direkte tildeling grundet uklare påstande og manglende præcisering	02.10.2025
	Klagenævnet for Udbud · Klage over udbud af rammeaftale om kontormøbler: Vurdering af mindstekrav, evalueringsmodel og begrundelsespligt	12.10.2022
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over udbud på grund af manglende påstande	21.03.2018
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over udbud af konferencefaciliteter grundet uegnethed og manglende præcisering af påstande	02.02.2018
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over udbud på grund af manglende præcisering af påstande	13.07.2017

§ 3 Den frie adgang under forberedelsen – og de fem udløbere af præklusion i § 358

Så længe forberedelsen løber uforstyrret, kan en part frit udvide sine påstande, fremsætte nye anbringender og angive nye beviser. [Retsplejelovens § 358](#) angiver udtømmende de situationer, hvor denne frihed ophører, og hvor parten i stedet skal give retten og modparten meddelelse, hvorefter retten træffer afgørelse:

- **§ 358, stk. 1** – udvidelse af påstande, nye anbringender eller nye beviser i forhold til det, der er fremsat *under forberedelsen*. Modparten har 1 uges frist til bemærkninger.
- **§ 358, stk. 2** – formalitetsindsigelser, der ikke fremgår af svarskriftet.
- **§ 358, stk. 3** – anmodning om bevisførelse, der forlænger sagsbehandlingstiden væsentligt, fremsat efter det forberedende møde efter § 353 eller senere end 4 uger efter rettens meddelelse om, at der ikke holdes forberedende møde.
- **§ 358, stk. 4** – nye påstande, anbringender eller beviser vedrørende et spørgsmål efter udløbet af fristen for et processkrift herom, jf. [§ 355, stk. 2](#).
- **§ 358, stk. 5** – udvidelse i forhold til et endeligt påstandsdokument eller et sammenfattende processkrift, jf. [§ 357](#).

Efter § 357, stk. 1 kan retten bestemme, at parterne skal indlevere et **endeligt påstandsdokument** med partens påstande og anbringender samt angivelse af dokumenter og beviser; efter § 357, stk. 2 kan retten *opfordre* parterne til at indlevere et **sammenfattende processkrift**. Det er disse to dokumenter, der efter § 358, stk. 5, låser processtoffet forud for hovedforhandlingen.

Afgørende for præklusionen efter § 358, stk. 4, er, at rettens pålæg efter § 355, stk. 2, faktisk angår »et nærmere angivet spørgsmål«. Østre Landsret fandt i [BS-319/2009-OLR](#), at byrettens pålæg om at indlevere et processkrift om »eventuel opfyldelse af provokationer« opfyldte kravet, fordi pålægget var knyttet til 13 konkrete opfordringer i svarskriftet:

Byrettens beslutning findes at indeholde et pålæg om at indlevere et processkrift om »et nærmere angivet spørgsmål«, jf. retsplejelovens § 355, stk. 2, nemlig de 13 opfordringer (provokationer) i Indkæredes [...] svarskrift [...]. Herefter, og da det klart var tilkendegivet i pålægget, at manglende indlevering af processkriftet kunne blive tillagt udeblivelsesvirkning, tiltræder landsretten [...] at sagen er afvist.

Grænsen blev trukket i den modsatte retning i [BS-1438/2008-VLR](#), hvor byretten efter forberedelsens afslutning havde pålagt sagsøgeren at indlevere bekræftede oversættelser af allerede fremlagte engelsksprogede bilag. Vestre Landsret ophævede afvisningen:

Da oversættelse således alene skulle ske til brug for rettens forberedelse af og deltagelse i hovedforhandlingen, kan oversættelsen af dokumenterne ikke betragtes som »et processkrift om et nærmere angivet spørgsmål«, der skal afklares inden forberedelsens slutning, med den virkning, at overskridelse af fristen kan medføre sagens afvisning, jf. retsplejelovens § 355, stk. 2, jf. § 360, stk. 5.

De to afgørelser tegner tilsammen testen: præklusion og udeblivelsesvirkning knytter sig til et pålæg, der afklarer et **materielt tvistpunkt** i sagen – ikke til rent praktiske eller sagsbehandlingstekniske pålæg.

Selve afskæringsspørgsmålet efter forberedelsens afslutning er behandlet i [BS-3612/2013-OLR](#), der angik kære af en kendelse om afskæring af nye påstande og anbringender fremsat i et processkrift III, og som netop anvender samspillet mellem § 358, stk. 1, § 358, stk. 4, § 355, stk. 2 og § 363. Kæreadgangen mod sådanne afskæringskendelser behandles nærmere i praksisoversigten om [kæreadgang](#).

LOV

[Retsplejeloven § 355, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 357, stk. 1, 2](#)
[Retsplejeloven § 358, stk. 1-5](#)
[Retsplejeloven § 360, stk. 5](#)

PRAKSIS

Landsretten · Kære af kendelse om afskæring af nye påstande og anbringender i processkrift III

26.11.2013

Landsretten · Stadfæstelse af afvisning grundet manglende indlevering af processkrift

18.02.2009

Landsretten · Landsretten omstøder byrettens afvisning af sag grundet manglende oversættelse af engelske bilag

20.10.2008

Sanktionsvalget ved fristoverskridelse: præklusion som hovedregel, udeblivelsesvirkning som undtagelse

§ 4

Overskrides fristen for et processkrift efter § 355, stk. 2, eller for et endeligt påstandsdokument efter § 357, stk. 1, har retten to redskaber: præklusion af det, der kommer for sent, eller den langt hårdere udeblivelsesvirkning efter § 360, stk. 5, der for sagsøgerens vedkommende betyder afvisning og for sagsøgtes betyder dom efter sagsøgerens påstand.

Udeblivelsesvirkning forudsætter efter § 360, stk. 5, udtrykkeligt, at »retten i pålægget efter § 355, stk. 2, eller § 357, stk. 1, har angivet, at manglende efterkommelse af pålægget kan medføre udeblivelsesvirkning«. Uden en sådan advarsel er sanktionen ikke tilgængelig – det var netop advarslen, der bar afvisningen i [BS-319/2009-OLR](#).

Hierarkiet mellem de to sanktioner er fastlagt i forarbejderne og gengivet af Østre Landsret i [BS-1327/2009-OLR](#), der citerer Folketingstidende 2005-06, tillæg A, spalte 5386, til § 360 som ændret ved **lov nr. 168 af 1. marts 2006**:

Den primære sanktion for manglende rettidig indlevering af processkrifter bør være præklusionsvirkning med hensyn til det spørgsmål, som processkriftet efter rettens pålæg skulle angå, men udeblivelsesvirkning kan tilkendes, hvis retten finder, at der er anledning dertil.

Landsretten stadfæstede byrettens beslutning om *ikke* at tillægge en fristoverskridelse udeblivelsesvirkning, og formulerede prøvelsesstandarden sådan:

På det således foreliggende grundlag finder landsretten ikke grundlag for at tilsidesætte det af byretten udøvede skøn, der er i overensstemmelse med det i forarbejderne forudsatte udgangspunkt.

Dertil kommer den generelle sikkerhedsventil i [§ 360, stk. 7](#), hvorefter retten undtagelsesvis kan undlade at tillægge udeblivelse eller en sidestillet fristoverskridelse virkning, navnlig under hensyn til lovligt forfald, undskyldende omstændigheder eller modpartens ønske om udsættelse.

En beslægtet begrænsning findes i [§ 360, stk. 3](#), 2. pkt., der beskytter den udeblevne sagsøgte mod overraskelser: har sagsøgeren under sagen ændret sin påstand til ugunst for sagsøgte eller fremsat anbringender, der ikke står i stævningen, tages der kun hensyn hertil, hvis ændringen er foretaget i et retsmøde, hvor sagsøgte var repræsenteret, eller i et processkrift, der er forkyndt for sagsøgte. Kontradiktionshensynet slår altså igennem selv i udeblivessituationen.

At processuelle sanktioner af denne karakter kræver en forudgående høring, understreges af Højesteret i [Sag 56/2019](#), der angik afvisning af en ankesag på grund af manglende ekstrakt efter § 357, stk. 3. Højesteret fastslog med henvisning til forarbejderne, at retten som udgangspunkt skal høre appellant, inden der træffes afgørelse om afvisning, men fandt ikke grundlag for at fravige udgangspunktet til appellants fordel, da han hverken over for landsretten eller Højesteret dokumenterede den påberåbte sygdom.

LOV

[Retsplejelovent § 355, stk. 2](#)[Retsplejelovent § 357, stk. 1, 3](#)[Retsplejelovent § 360, stk. 3, 5, 7](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets prøvelse af afvisning af ankesag som følge af manglende indlevering af ekstrakt	07.10.2020
	Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af byrettens beslutning om ikke at afvise sag trods fristoverskridelse	15.06.2009
	Landsretten · Stadfæstelse af afvisning grundet manglende indlevering af processkrift	18.02.2009

§ 5 Rettens tilladelse trods protest: undskyldelighed, interessevaretagelse og uforholdsmæssigt tab

Når præklusionen er indtrådt, er adgangen ikke lukket – den er blevet betinget. § 358, stk. 6 (før hovedforhandlingen) og § 363, stk. 1 (under hovedforhandlingen) opstiller de samme tre alternative kriterier, hvorefter retten kan give tilladelse, **selv om modparten ikke samtykker**:

1. det må af særlige grunde anses for undskyldeligt, at anmodningen ikke er fremkommet tidligere,
2. modparten har tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser uden udsættelse af hovedforhandlingen, eller
3. nægtelse af tilladelse vil kunne medføre et uforholdsmæssigt tab for parten.

Kriterierne er alternative – det er nok, at ét af dem er opfyldt. Kriterium 2 gør i praksis udfaldet stærkt afhængigt af **timing**en: jo tidligere anmodningen kommer i forhold til hovedforhandlingen, jo lettere kan modparten nå at reagere.

Spejlbilledet står i § 358, stk. 7 og § 363, stk. 2: retten kan modsætte sig udvidelsen, **selv om modparten samtykker**, hvis imødekommelse må antages at nødvendiggøre en udsættelse af hovedforhandlingen.

Dispositionsprincippet viger her for hensynet til sagens fremdrift; parterne kan ikke ved samtykke disponere over rettens berømmelse.

For afgørelser truffet under hovedforhandlingen tilføjer § 363, stk. 4 et selvstændigt vurderingstema: der skal tages hensyn til, om parten inden hovedforhandlingen kunne have givet meddelelse efter § 358, stk. 1, eller kunne være fremkommet med det pågældende dokument. Har parten forsømt den tidligere og lempeligere vej, tæller det imod tilladelse. Efter § 363, stk. 3 gælder de samme regler for dokumenter, der først fremkommer efter forberedelsens slutning.

Afvejningen bag reglerne – hensynet til sagens forsvarlige oplysning over for hensynet til hurtighed og forudsigelighed – er den samme, som Retsplejerådet lagde til grund i reformarbejdet, jf. [betænkning nr. 1436/2004 om adgang til domstolene](#), hvor rådet fremhævede, at sagsbehandlingen skal have »fornøden grundighed og være indrettet med henblik på lydhørhed over for parternes synspunkter«, samtidig med at omkostninger og tidsforbrug skal stå i rimeligt forhold til sagens betydning. Den samme balance ligger bag den forenklede procesform i [betænkningens kapitel om småsagsproces](#).

De konkrete rammer for tilladelser til at inddrage nyt processtof spiller sammen med de almindelige bevisregler. I [BS-48050/2025-HJR](#) fastslog Højesteret, at to rapporter indhentet af en part efter sagens anlæg var ensidigt indhentede sagkyndige erklæringer i [retsplejelovens § 341 a's](#) forstand – uanset at de var indhentet som led i partens lovpligtige myndighedsudøvelse – og at de derfor ikke kunne fremlægges mod modpartens protest, når reglerne om fælles anmodning i [§ 209 a](#) ikke var iagttaget. Adgangen til at bringe nyt materiale ind i sagen begrænses altså både af præklusionsreglerne og af de særlige regler om, hvordan bevis må tilvejebringes.

LOV

[Retsplejeloven § 341a, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 358, stk. 6, 7](#)[Retsplejeloven § 363, stk. 1-4](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afvisning af ensidigt indhentede sagkyndige erklæringer indhentet efter sagsanlæg under udøvelse af myndighedsopgaver

19.02.2026

§ 6 Nye påstande og anbringender under anke – §§ 383 og 384

Under anke skifter udgangspunktet. Efter [§ 383, stk. 1](#) kan påstande og anbringender, som ikke har været gjort gældende i foregående instans, »hvis modparten protesterer, kun tages i betragtning med rettens tilladelse«. Protesten er altså udløseren; uden protest er der som udgangspunkt fri adgang.

Tilladelseskriterierne i [§ 383, stk. 2](#) er de samme grundhensyn som under 1. instans, men med en vigtig asymmetri mellem instanserne:

Kriterium	Anke til landsret	Anke til Højesteret
Undskyldeligt, at påstanden/anbringendet ikke er fremsat tidligere	Ja	Ja
Nægtelse vil medføre uforholdsmæssigt tab	Ja	Ja
Modparten har tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser	Ja	Nej – gælder kun ved anke til landsret

Det tredje kriterium er altså ikke til rådighed i 3.-instanssager. Det afspejler, at Højesteret prøver landsrettens afgørelse, ikke sagen forfra. Illustrationen findes i [BS-527/2006-HJR](#), hvor Højesteret afviste nye anbringender under sagen om afslag på humanitær opholdstilladelse under henvisning til [§ 383, stk. 1 og 2](#).

Modsat blev tilladelse meddelt i [BS-6627/2021-VLR](#), hvor Vestre Landsret efter [§ 383, stk. 1 og 2](#) tillod fremsættelse af nye anbringender om affaldskriterier under ankesagen. Og i [BS-42182/2020-VLR](#) tillod landsretten indhentelse af en brancheerklæring under anken med den begrundelse, at »[d]a det ikke på forhånd kan udelukkes, at en erklæring [...] vil have betydning for sagen«, tillades den indhentet – en formulering der viser, at tvivl om et bevismiddels relevans som udgangspunkt kommer den part til gode, der vil føre det, når modparten kan nå at forholde sig til det.

[§ 383, stk. 3](#) indeholder en selvstændig, protestuafhængig spærre: er nye påstande ikke fremsat i ankestævningen eller i et rettidigt svarskrift, kan retten nægte fremsættelsen, hvis de burde have været fremsat tidligere under anken – og det samme gælder anbringender, der ikke er fremsat under ankens forberedelse. Reglen disciplinerer altså ankesagens egen forberedelse, uafhængigt af modpartens holdning.

[§ 384](#) sætter den ydre, materielle grænse: påstande og anbringender, som ikke har været gjort gældende i foregående instans, og som ville gøre det nødvendigt for retten at tage stilling til forhold, som ikke har foreligget for den foregående instans, kan retten nægte fremsat, selv om modparten ikke protesterer. Toinstansprincippet er her det bærende hensyn. I [BS-22710/2021-HJR](#) accepterede Højesteret, at indstævnte sælgere kunne nedlægge selvstændige påstande over for en medindstævnt ejendomsmægler i et rettidigt ankesvarskrift uden selv at have anket – netop fordi påstandene »i alt væsentligt« svarede til byretspåstandene, og mægleren allerede var indstævnt af appellanterne. Grænsen i [§ 384](#) var dermed ikke overskredet.

At nye anbringender under anken også har konsekvenser for landsrettens adgang til at afvise ankesagen som udsigtsløs, følger af [BS-48155/2021-HJR](#), hvor Højesteret ophævede landsrettens afvisning efter [§ 368 a, stk. 1](#) af en ankesag om mangelfulde siloer, netop fordi der under anken var fremsat nye anbringender. Tilsvarende fastslog Højesteret i [BS-34943/2024-HJR](#), at [§ 368 a](#) kun tillader afvisning af en ankesag *i sin helhed*, og at en indstævnts selvstændige påstand om forhøjelse af sagsomkostningerne derfor blokerede for delvis afvisning:

Bestemmelsens ordlyd åbner ikke mulighed for, at landsretten kan afvise dele af en ankesag og realitetsbehandle andre dele af ankesagen.

Endelig sætter selve appeltilladelsen rammen for, hvilke påstande der kan gøres gældende. I [BS-50859/2020-HJR](#) fastslog Højesteret, at en anketilladelse fra Procesbevillingsnævnet efter [§ 371, stk. 1](#) som udgangspunkt omfatter hele sagen, medmindre nævnet udtrykkeligt har begrænset den – appellants egen snævre formulering af ansøgningen begrænsede altså ikke ankesagens omfang:

I den foreliggende sag er anketilladelsen fra Procesbevillingsnævnet ikke begrænset til at angå spørgsmålet om udmåling af erstatning og vederlag. Ankesagen angår derfor hele landsrettens dom.

Til sammenligning ses den strafferetlige parallel i [S-687-20](#), hvor Østre Landsret tillod anklagemyndigheden at påberåbe sig [straffelovens § 81 b](#) under ankesagen. Landsretten lagde vægt på, at spørgsmålet havde været fremme under proceduren i byretten, at det var påstået i en rettidig ankemeddelelse, og at de tiltalte på baggrund af anklageskriftets beskrivelse havde »fyldestgørende adgang til forsvar« – samme grundtanke som [§ 383, stk. 2's](#) kriterium om modpartens mulighed for at varetage sine interesser.

LOV

[Retsplejeloven § 368a, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 371, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 383, stk. 1-3](#)[Retsplejeloven § 384](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afklaring af afvisning efter retsplejelovens § 368 a ved selvstændige påstande om sagsomkostninger	28.01.2025
	Højesteret · Højesterets ophævelse af landsrets afvisning af ankesag om mangelfulde siloer grundet nye anbringender	20.12.2022
	Højesteret · Højesterets kendelse om omfanget af en ankesag	02.05.2022
	Højesteret · Højesteret tillader påstande mod medindstævnt i ankesvarskrift uden selvstændig anke	03.02.2022
	Højesteret · Stadfæstelse af afslag på humanitær opholdstilladelse og afvisning af nye anbringender i Højesteret	17.01.2008
	Landsretten · Landsrettens kendelse om tilladelse til fremsættelse af nye anbringender vedrørende affaldskriterier under ankesag	09.12.2022
	Landsretten · Kendelse om tilladelse til at påberåbe straffeskærpelse efter Straffeloven § 81 b i ankesag om alvorlige forhold	27.05.2021
	Landsretten · Afgørelse om fremsættelse af påstande i ankesvarskrift og tilladelse til indhentelse af erklæring fra Dansk Ejendomsmæglerforening	08.03.2021

§ 7 Proceserklærings bindende virkning ved instansskifte

Parternes dispositionsret over processtoffet har en bagside: dispositionerne binder. Spørgsmålet er, hvor langt de rækker, når sagen skifter instans.

Ledende er Højesterets kendelse i [BS-50759/2018-HJR](#). Under hovedforhandlingen i byretten blev det indført i retsbogen, at sagsøgte forsikringsselskab oplyste, at sagsøgerens krav, som det nu var opgjort i påstandsdokumentet, »ikke længere bestrides«. Byretten frifandt alligevel selskabet på årsagssammenhæng. Da sagsøgeren ankede, ville selskabet efter et advokatskifte igen bestride opgørelsen, og landsretten gav tilladelse efter [§ 383, stk. 2](#). Højesteret ændrede kendelsen og opstillede fortolkningsstandard:

Rækkevidden af en proceserklæring må afgøres ved fortolkning af den pågældende erklæring under hensyntagen til dens ordlyd, formål og forudsætninger samt sagens omstændigheder i øvrigt.

Og videre:

Codan Forsikring har ikke anført, at der skulle foreligge urigtige eller bristende forudsætninger for proceserklæringen. Under disse omstændigheder finder Højesteret, at erklæringen, der efter sin ordlyd ikke er begrænset til alene at angå sagen i byretten, også er bindende for ankesagen.

Højesteret lagde bl.a. vægt på, at erklæringen var afgivet uden forbehold, at modparten havde indrettet sin endelige opgørelse netop efter selskabets gentagne opfordringer, og at et internt advokatskifte eller en fornyet intern gennemgang ikke berettiger til at trække en klar proceserklæring tilbage.

Afgørelsen skal læses sammen med [BS-44882/2020-HJR](#), hvor Højesteret – med anvendelse af [§ 382, stk. 1](#) og [§ 383, stk. 2](#) – nåede det modsatte resultat: et frafald af et anbringende under den mundtlige procedure i byretten blev **ikke** anset for en bindende proceserklæring i landsretten. De to kendelser tegner tilsammen sontringen:

- En **udtrykkelig, ubetinget erklæring om et krav eller et faktum**, som modparten indretter sig efter, og som ikke efter sin ordlyd er begrænset til instansen, binder også under anken.
- Et **frafald af et anbringende under proceduren** – der efter sin karakter er en tilskæring af argumentationen i den konkrete instans – binder derimod ikke automatisk i næste instans.

Den samme grundtanke om, at processuelle dispositioner er bindende og kun kan omgøres i de former, loven anviser, ses i [SS-1362/2008-OLR](#). Østre Landsret fastslog, at anklagemyndighedens påstand om frifindelse under hovedforhandlingen i byretten måtte opfattes som en påtaleopgivelse, og at anken måtte afvises, fordi opgivelsen ikke var omgjort efter [retsplejelovens § 724, stk. 2](#). En part kan altså ikke reparere en procesdisposition blot ved at nedlægge den modsatte påstand i næste instans.

LOV	Retsplejeloven § 382, stk. 1	Retsplejeloven § 383, stk. 2	Retsplejeloven § 724, stk. 2
PRAKSIS	Højesteret · Frafall af anbringende under mundtlig procedure i byretten ansås ikke som en bindende proceserklæring i landsretten 30.09.2021 Højesteret · Bindende virkning af proceserklæring afgivet i byretten under efterfølgende ankesag 18.07.2019 Landsretten · Anke afvist grundet manglende omgørelse af påtaleopgivelse, jf. Retsplejeloven § 724, stk. 2 10.09.2008		

Dispositionsprincippet uden for de almindelige domstole – § 8 nævnspøksis og EU-retten

Reglen i § 338 er ikke isoleret dansk domstolsret. Den er gentaget i særlovgivning for en række klage- og disciplinærorganer og har en klar EU-retlig pendant.

Klagenævnet for Udbud. [Lov om Klagenævnet for Udbud § 10, stk. 1](#) fastslår, at nævnet hverken kan tage stilling til forhold, som ikke er gjort gældende, eller tilkende en part mere end påstået. Bestemmelsen anvendes sammen med [§ 6, stk. 2](#) om afvisning af klager, der er uegnede til at danne grundlag for sagens behandling – jf. [25/08760](#), [18/00129](#), [18/00946](#) og [17/01177](#).

Nævnet har desuden udviklet en test for **nye påstande**, der ligger tæt på § 383's nære-sammenhængs-vurdering. I [23/05578](#) frafaldt klageren sin oprindelige påstand om brud på databeskyttelsesreglerne og fremsatte i replikken en række nye påstande om evalueringen af tilbuddet. Nævnet afviste klagen, fordi nye påstande kun kan tillades, hvis de har **naturlig sammenhæng med de oprindelige klagepunkter**, eller hvis de er baseret på **nye faktiske oplysninger** – ingen af delene forelå, og de nye påstande måtte derfor behandles som en ny, for

sent indgivet klage. Samme afgrænsning ses i [2015-4014](#), hvor nævnet med henvisning til bl.a. [retsplejelovens § 232](#) afviste at genoptage en udbudssag på grundlag af nye anbringender.

Andre nævn. Parallelle regler findes i bekendtgørelsesform. [Bekendtgørelse om Ankenævnet for Patenter og Varemærker § 18](#) forbyder en part at ændre påstand eller påberåbe sig nye anbringender eller beviser under den mundtlige forhandling, men tillader det undtagelsesvis, hvis forsinkelsen er undskyldelig – eller hvis »den ændrede påstand må anses for indeholdt i den hidtidige påstand eller blot præciserer denne«. Den sidste formulering fanger præcist den praktiske grænse mellem en *udvidelse* (som udløser § 358/§ 363) og en *præcisering* (som ikke gør). [Bekendtgørelse om Revisornævnet § 10](#) indeholder en ren § 338-parallel: nævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse eller forbud, »når klageren har nedlagt påstand herom«. Og [bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet § 11](#) stiller samme trestrengede indholdskrav til svarskriftet som retsplejelovens § 351: påstand, eventuelle modkrav og en beskrivelse af de kendsgerninger og argumenter, der støtter opfattelsen.

Også anklagemyndigheden er underlagt formkravet, når den optræder i civilretlig form. Efter [Rigsadvokatmeddelelsen om erstatning i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a](#) indbringer statsadvokaten sagen for retten »ved at sende en tilkendegivelse til retten med angivelse af påstande og de væsentligste anbringender«.

EU-retten. EU-Domstolen har accepteret, at national ret kan prækludere anbringender, der ikke blev fremsat for klageinstansen. I [C-300/17](#) (Hochtief) fandt Domstolen, at en ungarsk regel, hvorefter domstolsprøvelsen af klagenævnets afgørelse alene omfattede de anbringender, der var fremført for nævnet, hverken var i strid med effektivitetsprincippet eller med [chartrets artikel 47](#). Domstolen lagde bl.a. vægt på hensynet til hurtighed og på »[p]rincippet om, at initiativet til en sag tilkommer parterne«, der beskytter retten til kontradiktion og modvirker forsinkelser som følge af behandling af nye anbringender – forudsat at parten reelt havde haft mulighed for at fremføre anbringendet rettidigt. Forbeholdet er væsentligt: præklusion er kun forenelig med EU-retten, når den prækluderede reelt kunne have handlet i tide.

LOV

[Lov om Klagenævnet for Udbud § 6, stk. 2](#)[Lov om Klagenævnet for Udbud § 10, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 338](#)

PRAKSIS	EU-Domstolen · Krav om forudgående konstatering af ulovlighed og begrænsning af retslige anbringender i udbudssager	07.08.2018
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over direkte tildeling grundet uklare påstande og manglende præcisering	02.10.2025
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage på grund af fremsættelse af nye påstande efter klagefristens udløb	15.04.2024
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over udbud på grund af manglende påstande	21.03.2018
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over udbud af konferencefaciliteter grundet uegnethed og manglende præcisering af påstande	02.02.2018
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over udbud på grund af manglende præcisering af påstande	13.07.2017
	Klagenævnet for Udbud · Afvisning af genoptagelse af udbudssag om tandregulering på grund af nye anbringender	16.06.2015

§ 9 Sammenfatning: tidslinjen for processtoffets bindende karakter

Praksis kan sammenfattes som en trinvis indsnævring af parternes råderum over processtoffet:

Fase	Adgang til nye påstande/anbringender	Hjemmel
Fra sagsanlæg til forberedende møde	Fri (påstande dog kun gyldigt ændret via sagsportalens felter)	§ 348, § 351
Efter forberedende møde / processkriftsfrist / påstandsdokument	Meddelelse til ret og modpart; rettens afgørelse	§ 358, stk. 1-5
Trods manglende samtykke	Tilladelse ved undskyldelighed, interessevaretagelse eller uforholdsmæssigt tab	§ 358, stk. 6
Trods samtykke	Retten kan nægte, hvis udsættelse bliver nødvendig	§ 358, stk. 7
Under hovedforhandlingen	Samme tre kriterier + hensyn til, om parten kunne have handlet før	§ 363
Under anke, modparten protesterer	Rettens tilladelse; interessevaretagelseskriteriet kun ved anke til landsret	§ 383, stk. 1-2
Under anke, uden protest	Kan nægtes, hvis fremsat for sent under anken, eller hvis nye forhold ville skulle bedømmes	§ 383, stk. 3, § 384

De praktiske hovedbudskaber fra den gennemgæede praksis er følgende:

- **Formuler påstanden som en retsfølge, ikke som en kritik.** Klagenævnspaksis i [18/00946](#) og [25/08760](#) viser, at en opremsning af bestemmelser eller en generel utilfredshed ikke er en påstand – og at vejledningspligten ikke rækker til at formulere den for parten.
- **Læs rettens pålæg nøje.** Prækclusion og udeblivelsesvirkning knytter sig til pålæg om et *nærmere angivet spørgsmål* med udtrykkelig advarsel, jf. [BS-319/2009-OLR](#) over for [BS-1438/2008-VLR](#).
- **Prækclusion er den normale sanktion – afvisning undtagelsen.** [BS-1327/2009-OLR](#) fastholder forarbejdernes udgangspunkt og den vide skønsmargin for den ret, der leder forberedelsen.
- **Kom tidligt med udvidelsen.** Kriteriet om modpartens mulighed for at varetage sine interesser uden udsættelse gør timing til den vigtigste enkeltfaktor, jf. [§ 358, stk. 6, nr. 2](#) og [§ 363, stk. 1, nr. 2](#).
- **Vær forsigtig med ubetingede proceserklæringer.** Efter [BS-50759/2018-HJR](#) binder en erklæring uden instansforbehold også ankesagen; ønskes den begrænset, skal begrænsningen fremgå af ordlyden.
- **Nedlæg de subsidiære påstande, du kan få brug for.** [BS-11547/2024-HJR](#) viser konsekvensen af at undlade det: retten tager ikke stilling til det, der ikke er påstået.

Oversigten dækker ikke den retskraftmæssige rækkevidde af den nedlagte påstand, kæreadgangen mod afskærings- og tilladelseskendelser (se [kæreadgang](#)) eller småsagsprocessens lempede form- og vejledningskrav (se [småsagsproces](#)).

LOV

[Retsplejelovent § 338](#)
[Retsplejelovent § 358, stk. 1-7](#)
[Retsplejelovent § 363, stk. 1, 2](#)
[Retsplejelovent § 383, stk. 1-3](#)
[Retsplejelovent § 384](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om forældremyndighed og bopæl i sag om samværschikane

16.08.2024

Højesteret · Bindende virkning af proceserklæring afgivet i byretten under efterfølgende ankesag

18.07.2019

Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af byrettens beslutning om ikke at afvise sag trods fristoverskridelse

15.06.2009

Landsretten · Stadfæstelse af afvisning grundet manglende indlevering af processkrift

18.02.2009

Landsretten · Landsretten omstøder byrettens afvisning af sag grundet manglende oversættelse af engelske bilag	20.10.2008
Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over direkte tildeling grundet uklare påstande og manglende præcisering	02.10.2025
Klagenævnet for Udbud · Afvisning af klage over udbud på grund af manglende påstande	21.03.2018

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Retsplejeloven § 338		Retsplejeloven § 339	
Retsplejeloven § 348	stk. 2	Retsplejeloven § 351	stk. 2
Retsplejeloven § 358	stk. 1-7	Retsplejeloven § 363	stk. 1, 2
Retsplejeloven § 383	stk. 1-3	Retsplejeloven § 384	

MATERIALE Citerede afgørelser

26 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			10
19.02.2026	Højesterets afvisning af ensidigt indhentede sagkyndige erklæringer indhentet efter sagsanlæg under udøvelse af myndighedsopgaver		48050-2025
28.01.2025	Højesterets afklaring af afvisning efter retsplejelovens § 368 a ved selvstændige påstande om sagsomkostninger		7172-8625
16.08.2024	Højesterets dom om forældremyndighed og bopæl i sag om samværschikane	bs-11547-2024-hjr	
20.12.2022	Højesterets ophævelse af landsrets afvisning af ankesag om mangelfulde siloer grundet nye anbringender	bs-48155-2021-hjr	
02.05.2022	Højesterets kendelse om omfanget af en ankesag		2110-2515
03.02.2022	Højesteret tillader påstande mod medindstævnt i ankesvarskrift uden selvstændig anke		2665-3173
30.09.2021	Frafald af anbringende under mundtlig procedure i byretten ansås ikke som en bindende proceserklæring i landsretten	bs-44882-2020-hjr	
07.10.2020	Højesterets prøvelse af afvisning af ankesag som følge af manglende indlevering af ekstrakt		56-2019
18.07.2019	Bindende virkning af proceserklæring afgivet i byretten under efterfølgende ankesag	bs-50759-2018-hjr	
17.01.2008	Stadfæstelse af afslag på humanitær opholdstilladelse og afvisning af nye anbringender i Højesteret		2746-3271
EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL			1
07.08.2018	Krav om forudgående konstatering af ulovlighed og begrænsning af retslige anbringender i udbudssager		C-300/17

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

8

09.12.2022	Landsrettens kendelse om tilladelse til fremsættelse af nye anbringender vedrørende affaldskriterier under ankesag	10170-11935
27.05.2021	Kendelse om tilladelse til at påberåbe strafskærpe efter Straffeloven § 81 b i ankesag om alvorlige forhold	S-687-20
08.03.2021	Afgørelse om fremsættelse af påstande i ankesvarskrift og tilladelse til indhentelse af erklæring fra Dansk Ejendomsmæglerforening	2138-2553
26.11.2013	Kære af kendelse om afskæring af nye påstande og anbringender i processkrift III	5750-6866
15.06.2009	Østre Landsrets stadfæstelse af byrettens beslutning om ikke at afvise sag trods fristoverskridelse	4897-5906
18.02.2009	Stadfæstelse af afvisning grundet manglende indlevering af processkrift	4782-5755
20.10.2008	Landsretten omstøder byrettens afvisning af sag grundet manglende oversættelse af engelske bilag	7254-8748
10.09.2008	Anke afvist grundet manglende omgørelse af påtaleopgivelse, jf. Retsplejeloven § 724, stk. 2	9387-10907

KLAGENÆVNET FOR UDBUD · NÆVN / KLAGEINSTANS

7

02.10.2025	Afvisning af klage over direkte tildeling grundet uklare påstande og manglende præcisering	25/08760
15.04.2024	Afvisning af klage på grund af fremsættelse af nye påstande efter klagefristens udløb	23/05578
12.10.2022	Klage over udbud af rammeaftale om kontormøbler: Vurdering af mindstekrav, evalueringsmodel og begrundelsespligt	21/05033
21.03.2018	Afvisning af klage over udbud på grund af manglende påstande	18/00946
02.02.2018	Afvisning af klage over udbud af konferencefaciliteter grundet uegnethed og manglende præcisering af påstande	18/00129
13.07.2017	Afvisning af klage over udbud på grund af manglende præcisering af påstande	17/01177
16.06.2015	Afvisning af genoptagelse af udbudssag om tandregulering på grund af nye anbringender	2015-4014

FORARBEJDE **Betænkninger**

6 referencer

Betænkning om instansordningen i civile retssager

nr. 1348 · 1997 · Justitsministeriet

Betænkning nr. 1436/2004 om adgang til domstolene – Reform af den civile retspleje III, del 12: Småsagsproces

nr. 1436 · 2004 · Justitsministeriet

Betænkning nr. 1436/2004 om adgang til domstolene – reform af den civile retspleje III (del 2)

nr. 1436 · 2004 · Justitsministeriet

Betænkning om retsplejelovens regler om advokater

nr. 1479 · 2006 · Justitsministeriet

Reform af den civile retspleje V - Retsmægling

nr. 1481 · 2006 · Justitsministeriet

Betænkning nr. 1572/2019 om reform af den civile retspleje X (Retsafgifter)

nr. 1572 · 2019 · Justitsministeriet
